

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 19-080 (herstelbeschikking conform artikel XVI.66 KR)

Datum uitspraak: 2 december 2021

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

verschenen in persoon

hierna te noemen: **beklaagde**

en

de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mevrouw D.A. Schuitemaker LLB

hierna te noemen: **klaagster**

In deze procedure die bij dit Tuchtcollege voor de Kynologie aanhangig is geweest, is op 18 november 2020 een beschikking gegeven. Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg is van oordeel dat de beschikking ambtshalve dient te worden onderzocht in het belang van de beklaagde, hetgeen tot verbetering dan wel weigering van herstel leidt, zoals aangegeven, conform het gestelde in artikel XVI.66 KR.

1. Inleiding en samenvatting

In deze procedure is op 18 november 2020 het op 11 juni 2020 gewezen verstekvonnis bekrachtigd. Voorafgaande aan de beslissing was er een mondelinge behandeling van de klacht op 23 oktober 2020 waarvoor beklaagde via haar raadsman bij aangetekende brief was opgeroepen. Echter, haar raadsman verscheen niet ter zitting d.d. 23 oktober 2020, waardoor het door hem ingestelde verzet verviel.

In de met het Tuchtcollege gevoerde correspondentie is bij het Tuchtcollege de indruk gewekt dat deze raadsman advocaat is en geregistreerd in het register van de Nederlandse Orde van Advocaten. Het is gebruikelijk dat correspondentie tussen het Tuchtcollege en de advocaat van een beklaagde alleen naar de advocaat verzonden wordt. Op grond van de Gedragsregels voor Advocaten heeft een advocaat een informatieplicht naar zijn cliënt. Bovendien blijkt uit de regelgeving van het Kynologisch Reglement ("KR") met zoveel woorden dat een beklaagde zich kan laten vertegenwoordigen door een advocaat of een gemachtigde die in het bezit is van een toereikende, schriftelijke, gedateerde en ondertekende volmacht.

Nu recent bleek dat de gemachtigde van beklaagde géén advocaat (meer) was op het moment van de behandeling van deze procedure had het Tuchtcollege destijds aan beklaagde een volmacht moeten vragen. Nu dit niet is gebeurd, kan het zijn dat beklaagde door de beslissing van 11 juni 2020 respectievelijk 18 november 2020 in haar belangen is geschaad. Zeker nu blijkt dat de beklaagde noch de oproepingsbrief d.d. 13 augustus 2020 noch de uitspraak van het Tuchtcollege in eerste aanleg d.d. 18 november 2020 van haar gemachtigde ontvangen heeft. De procedure wordt daarom in de stand van de procedure van 23 oktober 2020, de datum van de mondelinge behandeling, heropend. Alle partijen zijn daarom opnieuw bij aangetekende brief van 12 oktober 2021 opgeroepen om bij de mondelinge behandeling op 5 november 2021 aanwezig te zijn.

Op grond van artikel XVI.66 Procesreglement Tuchtrecht kan in deze zaak een herstelbeschikking worden gewezen of geweigerd.

2. Het verloop van de procedure

De processtukken uit de procedures met als beslissing d.d. 11 juni 2020 en 18 november 2020 moeten hier als ingelast en herhaald worden beschouwd en worden aangevuld met:

- De aangetekende brief aan beklaagde d.d. 12 oktober 2021 die de oproep voor de mondelinge behandeling van 5 november 2021 bevat
- De pleitaantekeningen van beklaagde d.d. 5 november 2021

Van hetgeen ter zitting is behandeld heeft de secretaris aantekeningen gemaakt.

3. De omschrijving van het verweten gedrag, standpunt van klagsters en het verweer

De omschrijving van het verweten gedrag, de standpunten van klagsters staan uitgebreid omschreven in de beslissing van 11 juni 2020. Zij worden hier dan ook als ingelast en herhaald beschouwd.

Het verweer

Beklaagde overhandigt aan de leden van het Tuchtcollege en de vertegenwoordigster van klagster een kopie van haar pleitaantekeningen, waaruit zij tijdens de zitting de passages voorleest die op de gestelde vragen van toepassing zijn.

Beklaagde is het niet eens met de gang van zaken. Zij heeft destijds de XXXXXX (NHSB XXXXXX) aan de heer XXXXXX, haar partner, verkocht omdat hij heel erg op deze hond gesteld was. Daarmee is, zo stelt beklagde, komen vast te staan dat zij ten tijde van dekking geen eigenaar van de hond (meer) was.

Hoewel eerder in de procedure anders is gesteld, lijdt deze hond niet aan de erfelijk overdraagbare vorm cataract maar aan ouderdomscataract. Geen enkele nakomeling heeft last van cataract. Beklaagde is van mening dat zij op basis van een begripsbepaling veroordeeld is.

Standpunt en vordering Raad van Beheer

Beklaagde geeft in haar verweer aan geen eigenaar te zijn van de teef op het moment van de dekking. Op 22 juli 2018 is de teef gedekt (zie dekaangifte), terwijl het registratiebewijs voor de teef pas twee dagen later (24 juli 2018) door de nieuwe eigenaar is ingevuld en ingediend. Deze is ontvangen door de Raad van Beheer op 27 juli 2018. De daadwerkelijke registratie bij de Raad van Beheer heeft plaatsgevonden op 2 augustus 2018. Ten tijde van de dekking was beklagde dus nog wél de geregistreerd eigenaar. Op grond daarvan is zij verantwoordelijk voor deze overtreding.

Op grond van het Verenigingsfokreglement ("VFR") van de Nederlandse Teckelclub is het niet toegestaan te fokken met een hond die lijdt aan cataract. Verder is uit eerdere uitspraken van het Tuchtcollege gebleken dat cataract een ernstige aandoening is. Wat in het VFR staat is leidend, zowel onder het oude als nieuwe Kynologisch Reglement.

In het huidige Tuchtrecht is de maximumstraf die het Tuchtcollege kan opleggen voor een overtreding van artikel VI.3 KR een diskwalificatie van 4 jaar en - indien van toepassing - ontneming van het recht tot het voeren van een kennelnaam. Echter op de uitspraak en de opgelegde straf is nog het oude tuchtrecht van toepassing, (artikel VI.23d KR).

Klagster vordert dan ook handhaving van de eerder gegeven beschikking.

Verweer beklagde op de vordering

Beklaagde geeft aan dat de strekking van de door de klagster gehanteerde begripsbepaling "eigenaar" niet gelijk is aan de wettelijke. De veroordeling is gebaseerd op de bepaling dat deze pas bij registratie van het eigendomsoverdrachtformulier overgaat. Op geen enkel in te vullen document staat dat de registratiedatum bepalend is voor de eigendomsoverdracht. Beklaagde wijst erop dat de eigendomsoverdracht plaatsvindt op basis van het "hand-tot-hand-principe". Dié datum is bepalend en niet de registratiedatum. Bovendien zijn er inmiddels met betrekking tot het wel of niet erfelijk zijn van cataract

nieuwe inzichten. De eerdere beslissing van het Tuchtcollege vindt zij dan ook op onjuiste gronden genomen en buitenproportioneel.

4. De beoordeling door het Tuchtcollege in eerste aanleg

4.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het gestelde hieromtrent staat vermeld in de beslissingen van 11 juni 2020 respectievelijk 18 november 2021 en beide moeten als hier ingelast en herhaald worden beschouwd.

4.2 Overweging met betrekking tot de verweten klacht

De overtreding heeft plaatsgevonden onder het Tuchtrecht, zoals dat van 1 januari tot 1 augustus 2018 gold. Het in de stukken genoemde artikel VI.23d KR is gedeeltelijk overgenomen in het huidige artikel VI. 3 lid 3 KR. Het Tuchtcollege zal zich echter houden aan de regelgeving en strafmaat zoals die tot 1 augustus 2018 gold.

De kernvragen die in deze zaak beantwoord moeten worden, zijn als volgt samen te vatten:

- Op welke datum is de hond (NHSB XXXXXX) naar de nieuwe eigenaar overgegaan en heeft eigendomsoverdracht plaatsgevonden?
- Daarnaast speelt de kwestie van het fokken met een hond die lijdt aan cataract (non-congenitaal): is deze aandoening erfelijk en speelt deze vraag een rol in relatie tot het niet mogen fokken met honden die aan deze aandoening leiden.

Eigenaar van de hond

Klaagster is belast met het bijhouden van de Nederlandse stamboekhouding waarmee zij tevens bevoegd is om onder meer stambomen uit te geven aan nakomelingen van de in deze stamboekhouding geregistreerde honden. In het kader van een zo zorgvuldig mogelijke registratie is het belangrijk om te weten wie als eigenaar van iedere daarin opgenomen hond geregistreerd staat. Ten behoeve en ter bevordering daarvan zijn er regels opgesteld. Deze regelgeving is in het "Kynologisch Reglement" te vinden.

In artikel III.21 Kynologisch Reglement van 2018 was in de leden 1 en 2 het volgende bepaald:

1. *Van elke dekking geeft de Fokker binnen drie weken na de dekking kennis aan de Raad van Beheer:*
 - a. *door dekaangifte te doen via de website van de Raad van Beheer; of*
 - b. *door inzending van een dekaangifte met gebruikmaking van een formulier beschikbaar gesteld door de Raad van Beheer, tegen betaling van de in artikel III.22 lid 8 bedoelde kosten.*
2. *Het in het eerste lid bedoelde formulier moet volledig ingevuld zijn door degene die ten tijde van de dekking als Eigenaar van de teef in de Nederlandse stamboekhouding is geregistreerd.*

Zaaknummer: 19-080

Datum uitspraak: 2 december 2021

Uit lid 2 blijkt dat de registratie in de Nederlandse stamboekhouding bepalend is voor de vraag wie eigenaar van een bepaalde hond is. Het feit dat op het registratiedocument niet staat dat de registratiedatum bepalend is, doet hier niets aan af. Iedereen met fokaspiraties hoort zich vooraf te vergewissen of er bepaalde regelgeving van toepassing is.

Het registratieformulier waarbij de eigendom van XXXXXX (NHSB XXXXXX) wordt overgeschreven van XXXXXX aan de XXXXXX is gedateerd op 24 juli 2018 en vermoedelijk diezelfde datum per post verzonden. Klaagster heeft dit registratieformulier op 27 juli 2018 ontvangen, zoals ook uit het op dit formulier geplaatste stempel "ontvangen 27 juli 2018" te lezen valt. Het registratieformulier is op 2 augustus 2018 door klaagster in haar administratie verwerkt. Dat betekent dat vanaf 2 augustus 2018 XXXXXX bij de Raad van Beheer als eigenaar van genoemde hond wordt beschouwd.

Genoemde teef is kort na het verzenden van genoemd registratieformulier gedekt. De dekaangifte is door XXXXXX, als fokker, ingevuld en ondertekend. Dit laat niets aan duidelijkheid over. Wat wel onduidelijk is, is de datering van de dekaangifte. Er zijn verschillende data doorgestreept en opnieuw ingevuld. Is dit 22 juli 2018, 25 juli 2018 een datum die lijkt te zijn verbeterd in 22 augustus 2018? Hetzelfde geldt met betrekking tot de datum van ondertekening van de dekaangifte. Daar is de datum 22 augustus 2018 doorgehaald en vermoedelijk gewijzigd in 25 juli 2018 en voor de duidelijkheid is de laatste datum ook nog eens daaronder gezet. Klaagster heeft 25 juli 2018 als dekdatum geregistreerd.

Als onweersproken kan komen vast te staan dat de genoemde teef als gevolg van deze dekking op 21 september 2018 een nest heeft geworpen. Als de dekking op 22 juli 2018 heeft plaatsgevonden dan zou dit betekenen dat de teef een draagtijd van 60 dagen heeft gehad; bij een dekking op 25 juli 2018 is dit 57 dagen; bij een dekking op 22 augustus 2018 is dit 28 dagen.

Beklaagde schrijft in haar email van 24 mei 2020 aan het Tuchtcollege dat de dekking niet op 25 juli maar op 28 juli 2018 heeft plaatsgevonden. Dat zou betekenen dat de pups op 21 september 2018, na een draagtijd van 54 dagen, geboren zouden zijn.

Omdat pups geboren na een draagtijd van minder dan 58 dagen weinig levensvatbaar zijn, komt een dekking op 25 juli of 28 juli 2018 het Tuchtcollege als onwaarschijnlijk voor. De te lezen datum "22 juli 2018" is de meest waarschijnlijke dekdatum. Op 22 juli 2018 was beklagde nog geregistreerd eigenaar van genoemde teef. Dit betekent dat het Tuchtcollege ervanuit gaat dat beklagde eigenaar was van genoemde teef ten tijde van de dekking en dat het tuchtcollege ontvankelijk is om de zaak verder te beoordelen.

Cataract

Uit het ECVO-onderzoek van 24 juli 2018 blijkt dat genoemde teef niet vrij was van cataract (non-congenitaal). Het lijden aan "niet-congenitaal" moet niet verward worden met "niet erfelijk". Congenitale cataract is al op zeer jonge leeftijd te onderkennen, waarbij niet-congenitaal veelal pas op middelbare leeftijd zichtbaar zal worden bij een oogonderzoek.

Zaaknummer: 19-080

Datum uitspraak: 2 december 2021

Het niet-congenitale cataract heeft dan ook allerminst betrekking op een leeftijdsgebonden verharding van de lens, waaraan alle ouder wordende honden onderworpen worden. Genoemde teef was het op moment van de dekking bijna 7 jaar oud, waarbij het zichtbaar zijn van niet-congenitaal cataract ten tijde van het ECVO-oogonderzoek nog passend is binnen de leeftijdsgrenzen. Het betreft dan ook geen statische, maar een dynamische oogaandoening en daarom is veelal in het VFR een periodiek oogonderzoek opgenomen.

Op grond van het VFR van de Nederlandse Teckelclub is het lijden aan cataract een fokuitsluitende bepaling. Beklaagde heeft aantoonbaar gefokt met een hond die hieraan lijdt en heeft hiermee een ontoelaatbaar risico genomen. Dat de nakomelingen (nog) niet aan cataract lijden, wil niet zeggen dat zij, met het oog op hun jonge leeftijd, daar vrij van blijven. Dit is verder ook niet relevant.

Hoewel dit in de beslissing van 11 juni 2020 niet staat vermeld, hecht het Tuchtcollege er waarde aan om het volgende te melden. De onduidelijke en voor meerdere uitleg vatbare dekdatum en datering van de dekaangifte had aanleiding geweest kunnen zijn om beklagde eveneens schuldig te verklaren aan overtreding van artikel VI.11 KR. Dit artikel verbiedt bij aangifteprocedures onjuiste gegevens te verstrekken, dan wel gegevens te vervalsen. Dit valt echter niet onder de kennelijke fouten, zoals omschreven in artikel XVI.66 lid 1 van het Procesreglement Tucht recht en valt daarom buiten de herstelbeschikking.

4.3 Conclusie

Beklaagde heeft geen nieuwe feiten aangedragen die een herstel van de beslissing van 11 juni 2020 respectievelijk 18 november 2020 rechtvaardigen.

5. De beslissing

Het Tuchtcollege doet uitspraak als volgt:

- de herstelbeschikking wordt geweigerd. De beschikkingen van 11 juni 2020 respectievelijk 18 november 2020 blijven onverkort gehandhaafd.
- tegen deze uitspraak staat op grond van artikel XVI.66 geen voorziening open.

Deze uitspraak is gewezen te Woudenberg op 2 december 2021 door de heer mr.dr. H.S. Grotens, voorzitter, de heer mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

De heer mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen